

Станси за Август-1

Дж.Г. Байрон

Когато всичко тъне в мрак,
а мислите без смисъл мрат
и спи Надеждата без зрак,
насочена в погрешен път
от бедствията на ума
и победеното сърце;
когато мътната тъма
показва своето лице
и страх обзема всеки слаб,
а силния - безплодна мъст,
когато в невъзвратен трап
любов затрупват с черна пръст,
ти бе единствена звезда
със благодетелни лъчи,
която пазеше в беда
светлика в моите очи.
А облак слезе ли над нас,
за да зачерни твоя лик
ти своята показваш власт
и мракът се разпръсва вмиг.
О, в мен духа си светъл влей
и научи ме да съм млад,
пред твоя чар да занемей
омразата на този свят.
Ти палма си на любовта,
навела нежно своя ствол,

която с прелестни листа
за мен изплита ореол.
Дори обвзет от бесове,
за мен ти ангел пак ще си,
съдбата щом те позове,
душата ти ще ме спаси.
Очите ти не знаят грях,
макар че близо си до мен,
защото раят грее в тях,
а той от теб е заплепен.
Ще свърши земната любов,
но твоята не ще умре,
ще властва вечният ѝ зов
над всепорочното море.
И всяка мъртва красота
възкръсва и живее в теб,
превърщайки за мен света
от ад във поносим вертеп.

(Превод от английски на Стефан К. Робев)